

og da man for at undgaa dette kun behøver at paalægge Statskassen en lille Kontorholdsbudget. Under disse Omstændigheder, og naar det forøvrigt ikke gjælder om at oprette overflødige Bestillinger, kan jeg ikke se, at dette er saa farlig en Sag, navnlig naar man ser hen til den Betragtning af Statskassen, som det ærede Medlem for Aalborg ellers gjør gjældende. Vaterskouten, som forøvrigt skulde være en nøglesløs Mand, skulde mere end Mønstringsbestyreren kjende fremmede Sprog — men den meget ærede Minister. Ja, det er jo en Selvfølge, at han skal kjende noget til Engelsk — at han skal kunne Chinesisk, Russisk osv., tror jeg ikke, vil blive forlangt — men det er jo Noget, der ligesaa let kan fordres af Mønstringsbestyreren. Det Vigtigste ved Lovforslaget efter Ministerens og det ærede Medlems Mening er imidlertid, at den paagjældende Mand skal optræde mæglende mellem Skibsførere og Søfolk, men jeg kan ikke rigtig forstaa, med hvilken Grund man kan sige dette; thi der staar jo ikke et eneste Ord derom i dette Lovforslag, som man omfatter med saa megen Kjærlighed. Altsaa, om det Allervigtigste og Bæsentligste ved Lovforslaget, nemlig at den paagjældende Mand skal være Mægler mellem dem, der ere uenige, og ogsaa mellem dem, som ikke ere uenige, — og dette er Gudsfelov som oftest Tilfældet — staar der ikke et eneste Ord i Lovforslaget. Og hvad nu angaar det ærede Medlems Forslag, — som jeg ikke har nogen særlig Opfordring til at udtale mig om, thi det ses jo, at han har stillet det saaledes, som om der ikke havde været nedsat Udvalg i denne Sag, idet han har stillet sit Forslag til § 3 uden Hensyn til, hvad der bliver vedtaget her — da taler det ærede Medlem i dette Forslag slet ikke om nogen Mægling, men kun om det Tilfælde, at der ved Afregningen opstaar Strid om, hvad der tilkommer Sømanden, og bestemmer da, at det omtvistede Beløb skal tages i Bevaring af Vaterskouten, og at disse Penge senere skulle betales tilbage til den Berettigede osv. Hvis altsaa Forslaget vedtages med det ærede Medlems Endring, vil der ikke i et eneste Sted staa, at Vaterskouten skal mægle, men derimod kommer der efter det nævnte

Endringsforslag til at staa, hvorledes der skal forholdes med nogle Penge, naar der bliver Strid. Derimod har Flertallet i Et kjendelse af, at et godt Ord finder et godt Sted, og at en Mægling ogsaa kan behøves ved enkelte Leiligheder, udtalt sig om den Paagjældendes Forpligtelse i saa Henseende, idet vi nemlig i vort Forslag til § 5 har udtalt følgende: „Opstaar der Uenighed mellem Skibsføreren og noget af Mandsskabet vedkommende for nævnte Spørgsmaal, eller finder Mønstringsbestyreren Anledning til at gjøre nogen Indvending imod den indgaaede Overenskomst eller den foretagne Afregning, skal han søge at tillægge disse Spørgsmaal i Mindelighed, forsaavidt Lovgivningen ikke fordrer en anden Fremgangsmaade eller, hvor det ikke lykkes, give den formentlig Forurettede Billedning om, hvorledes han skal gaa frem for at komme til sin Ret“. Denne Paragraf tror jeg har en ganske anden Betydning for dette Forholds Ordning end den Bestemmelse, som det ærede Medlem lægger saamegen Vægt paa, men som slet ikke findes i Lovforslaget. At Mønstringsbestyreren ikke skulde kjende til Søfartsforholdene, fjøndt han har at gjøre med langt flere Søfolk end Vaterskouten, er mig ikke ganske forklarligt, og hvad den høitærede Minister udtalte om, at der ikke ved Besættelsen af dette Embede kan tages Hensyn til, hvilke samlede Forretninger Mønstringsbestyreren vil saa at udføre, kan jeg heller ikke forstaa, i alt Fald kan jeg kun forstaa det under den Forudsætning, at Justitsministeren og Indenrigsministeren ikke kunne blive enige derom. Men denne Forudsætning kan jeg ikke gaa ud fra; tværtimod jeg er meget tilbøielig til at antage, at hvis vort Forslag blev til Lov usforandret, vilde de to Ministerier i god Overensstemmelse tage de forffjellige Hensyn, som burde tages ved Besættelsen af denne Post. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds fremsøgte en Betragtning, som jeg ikke tror er rigtig. Han sagde, at den, som har Nyttens af en offentlig Embedsmand, ogsaa bør betale personligt derfor, og det var den Grundbetragtning, hvorfor han vilde beholde denne Afgift af Sømandene. Dette kan jeg ikke gaa ind paa. Naar jeg melder